

zał. 2 Charakterystyka roślin przewidzianych w projekcie

Gatunek	Charakterystyka rośliny	Ilustracja
Drzewa iglaste		
<p>Cypryśnik błotny <i>Taxodium distichum</i></p>	<p>Duże drzewo iglaste o miękkich, opadających na zimę igłach. Dorasta do 8-10 m. Kora dość gładka, brązowa. Wymaga wilgotnych, gleb, na których wytwarza korzenie oddechowe tzw. pneumatofory. Może rosnąć na stanowiskach półcienistych i słonecznych. Młode rośliny wrażliwe na niską temperaturę. Do dużych ogrodów i parków na wilgotne, podmokłe tereny.</p>	
<p>Sosna czarna <i>Pinus nigra</i></p>	<p>Drzewo iglaste dorastające 25-45 m wys. i kilkunastu metrów szer. Początkowo rośnie szybko, szerokostojkowato, później tworzy szerokie, ciemne, parasolowate korony. Kora starych drzew ciemna, spękana. Igły skupione po 2 szt. w pęczku, ciemnozielone, sztywne, długości 8-14 cm. Szyszki jasnobrązowe, długości 4-7 cm, otwierają się w trzecim roku. Małe wymagania glebowe. Najlepiej rośnie na glebach wapiennych, zarówno suchych piaszczystych jak i gliniastych. Zupełnie wytrzymała na mroz. Najbardziej odporna wśród sosen na zanieczyszczenia. Podstawowa sosna do miast i rejonów przemysłowych</p>	
<p>Sosna żółta <i>Pinus ponderosa</i></p>	<p>Drzewo o powolnym wzroście osiągające do 25m wysokości. W młodym wieku stojkowate. Pędy sztywne, krótkie. Długie, matowozielone igły skupione po 2- 3, wyróżniają ją spośród innych sosen. Wymagania glebowe i wilgotnościowe małe, najlepiej rośnie na suchych, piaszczystych i żwirowatych glebach. Dobrze znosi zanieczyszczenie powietrza.</p>	
<p>Świerk kłujący forma niebieska <i>Picea pungens f. glauca</i></p>	<p>Jest to duże drzewo o regularnym, stojkowym pokroju, powszechnie znane jako srebrny świerk. Na naturalnych stanowiskach osiąga wysokość ponad 30 m. Drzewa rosnące swobodnie posiadają korony ugałżone do samej ziemi. Gałęzie sztywne, odstające pod kątem prostym od przewodnika. Igły sztywne, zastrzone, bardzo kłujące, do 3 cm długości, czterokanciaste, ułożone promieniście, srebrzystozielone do srebrzystych. Poszczególne egzemplarze różnią się od siebie intensywnością barwy. Szyszki zwisające, jasnobrązowe, długości 8-10 cm, z drobnymi, miękkimi, pofalowanymi łuskami. Gatunek światłolubny, odporny na niskie temperatury i warunki miejskie. Wymagania glebowe i wilgotnościowe małe. Najlepiej rośnie na glebach żyznych, wilgotnych, przepuszczalnych, kwaśnych lub lekko kwaśnych.</p>	
<p>Świerk kłujący 'Koster' <i>Picea pungens 'Koster'</i></p>	<p>Efektowna, srebrzystoniebieska odmiana świerka kłującego o zwartym, piramidalnym wzroście. Ma duże zdolności adaptacyjnej w różnych warunkach. Drzewo obok wysokiej wytrzymałości na niskie temperatury i na suszę, odznacza się również stosunkowo wysoką odpornością na zanieczyszczenia powietrza i dobrze rośnie w miastach. Jest mało wymagający w stosunku do gleby i rośnie nawet na bardzo suchych glebach piaszczystych i żwirowatych. Natomiast źle rośnie w oświetleniu i może być sadzony tylko miejscach słonecznych.</p>	
<p>Świerk pospolity <i>Picea abies</i></p>	<p>Jedyny rodzimy, lasotwórczy gatunek świerka, wykazujący dużą zmienność geograficzną. Dorasta do 50 m wys. i 2 m średnicy pnia. Korona smukła, stojkowata. Dolne konary z wiekiem zwieszają się, górne pozostają w większości poziomo. Duże wymagania siedliskowe, szczególnie w stosunku do wilgotności i czystości powietrza. Nie nadaje się do klimatu miejskiego, więc ma ograniczone zastosowanie w ogrodach. Dobrze znosi ocienienie. Gatunek wytworzył bardzo dużo odmian ogrodowych, zazwyczaj bardziej odpornych i mniej wymagających od typu. W sprzyjających warunkach (klimat górski) tworzy wspaniałe, ogromne drzewa, nadaje się również na regularnie cięte żywopłoty</p>	
<p>Świerk serbski <i>Picea omorika</i></p>	<p>Dość duże drzewo dorastające do 20 - 30 m. Rośnie szybko - jego roczne przyrosty wynoszą od 35 do 100 cm. Na wąski, regularny stojkowaty pokój rośliny. Drzewo iglaste dość łatwe w uprawie, dobrze znosi warunki miejskie, odporne na mrozy. Średnio odporny na suszę. Nie ma specjalnych wymagań choć najlepiej rośnie w glebie ciężkiej, żyznej i wapiennej. Lubi stanowisko słoneczne</p>	

zał. 2 Charakterystyka roślin przewidzianych w projekcie

<p>Żywotnik olbrzymi <i>Thuja plicata</i></p>	<p>Długowieczne, szybko rosnące drzewo o stożkowatym pokroju, osiągające w wieku 80-100 lat 25-35 m wysokości. Nawet w starszym wieku drzewo zachowuje gęstą, regularną koronę zakończoną ostrym, wąskim wierzchołkiem, której średnica u podstawy pnia może dochodzić do kilkunastu metrów. Dolne gałęzie często pokładają się na ziemi i zakorzeniają. Pień rozszerzony u nasady, pokryty czerwono-brązową korą, łuszczącą się grubymi, długimi płatkami. Gałązki płaskie, ułożone wzdłuż pędów w dwóch szeregach, z wierzchu ciemnozielone i błyszczące, od spodu niebieskawe, matowe, z białym rysunkiem aparatów szparkowych, pokryte woskowym nalotem. Po rozruci intensywnie pachną. Liście w postaci silnie spłaszczonych łusek z odstającymi czubkami, długości 6 mm, na pędach zaokrąglone, na gałązkach tępe. Szyszki jajowate, długości 10-12 mm, złożone z 10-12 różnej długości łusek, zielone, po dojrzeniu jasnobrązowe.. Wymaga gleb żyznych, umiarkowanie wilgotnych. Na glebach suchych część gałęzek może brązowieć i zasychać, niemniej jednak żywotnik olbrzymi charakteryzuje się większą wytrzymałością na suszę, niż żywotnik zachodni. Drzewa preferują stanowiska słoneczne, chociaż nieźle znoszą zacienienie.</p>	
<p>Żywotnik olbrzymi 'Kórnik' <i>Thuja plicata Kórnik</i></p>	<p>Łatwa w uprawie roślina ogrodowa przeznaczona dla amatorów jak i profesjonalnych ogrodników. Jej uprawa nie sprawi problemu największemu laikowi gdyż pielęgnacja jest łatwa. Gęste drzewko o pokroju stożkowym. Wybarwienie zielone, młode przyrosty złocistożółte. Wys. 2,5-3 m. Szybki wzrost, doskonała na żywopłoty. Lubi gleby żyzne i dostatecznie wilgotne</p>	
<p>Żywotnik wschodni Fastigiata Aurea <i>Thuja orientalis Fastigiata Aurea</i></p>	<p>Drzewo szybko rosnące o pokroju kolumnowym, zwartym, ulistnieniu ciemnozielonym, dorastające do 12 m wys. o przyroście rocznym ok. 30 cm. Dobrze rośnie na każdej glebie, byle dostatecznie wilgotnej, w miejscach słonecznych lub lekko zacienionych. Doskonała odmiana na szpalery i cięte żywopłoty. Ładnie wygląda sadzona pojedynczo lub w grupach</p>	
Krzewy iglaste		
<p>Jałowiec sabiński 'Tamariscifolia' <i>Juniperus sabina 'Tamariscifolia'</i></p>	<p>Karłowaty krzew o poziomo-rozłożystym pokroju, później nieco kopulastym, dorasta do 0,8m wys i 2m szer. Igły niebieskozielone. Przydatny do małych ogrodów. Małe wymagania glebowe, toleruje gleby wapienne. Odporny na mróz i upały.</p>	